

nariadenia Rady (ES) č. 603/95 z 21 februára 1995 o spoločnej organizácii trhu so sušenými krmivami (Ú. v. ES L 63, s. 1), si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 11 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C. W. A. Timmermans, sudcovia: C. Gulmann (spravodajca), J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues a N. Colneric, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: L. Hewlett, vyhlásil dňa 15. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietá.
2. Talianska republika znáša vlastné trovy konania.
3. Fínska republika a Švédske kráľovstvo znášajú vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 348 z 8.12.2001

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 15. júla 2004

vo veci C-495/01: Komisia Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 77/388/EHS — DPH — Článok 11 A odsek 1 písm. a) — Daňový základ — Dotácia priamo spojená s cenou — Nariadenie (ES) č. 603/95 — Pomoci poskytnuté v sektore sušených krmív)

(2004/C 228/05)

(Jazyk konania: fínčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-495/01, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: E. Traversa a I. Koskinen) proti Fínskej republike (splnomocnený zástupca: T. Pynnä), ktorú v konaní podporovali Spolková republika Nemecko (splnomocnení zástupcovia: W.-D. Plessing a M. Lumma) a Švédske kráľovstvo (splnomocnení zástupcovia: A. Kruse a A. Falk), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Fínska republika si tým, že neuplatňovala daň z pridanej hodnoty zo súm pomoci poskytnutej na základe nariadenia Rady (ES) č. 603/95 z 21. februára 1995 o spoločnej organizácii trhu so sušeným krmivom (Ú. v. ES L 63, s. 1), nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 11 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z

pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C. W. A. Timmermans, sudcovia: C. Gulmann (spravodajca), J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues, N. Colneric, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: L. Hewlett, hlavný referent, vyhlásil dňa 15. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietá.
2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.
3. Spolková republika Nemecko a Švédske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy.

(¹) Ú. v. ES C 58 z 2.3.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 15. júla 2004

vo veciach C-37/02 a C-38/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Tribunale amministrativo regionale per il Veneto): Di Lenardo Adriano Srl a Dilexport Srl proti Ministero del Commercio con l'Estero (¹)

(Banány — Spoločná organizácia trhu — Nariadenie (ES) č. 896/2001 — Spoločný systém obchodu s tretími krajinami — Prvotný dovoz — Platnosť — Ochrana legitímnej dôvery — Retroaktivita — Výkonná právomoc)

(2004/C 228/06)

(Jazyk konania: taliančina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

V spojených veciach C-37/02 a C-38/02, podaných Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Taliansko) na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula zo sporu prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Di Lenardo Adriano Srl (C-37/02) a Dilexport Srl (C-38/02) a Ministero del Commercio con l'Estero, týkajúcich sa prejudiciálneho rozhodnutia o platnosti článkov 1, 3, 4, 5, 6 a 31 nariadenia Komisie (ES) č. 896/2001 zo 7. mája 2001 ustanovujúceho podrobné pravidlá pre uplatňovanie nariadenia rady (EHS) č. 404/93 týkajúceho sa opatrení pri dovoze banánov do spoločenstva (Ú. v. ES L 126, s. 6), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissechet a R. Schintgen (sudca-spravodajca), F. Macken a N. Colneric, generálny advokát: C. Stix-Hackl, tajomník: L. Hewlett, hlavný administrátor, vyhlásil dňa 15. júla 2004 rozsudok, ktorého výrok znie: